

«Ο Κύριος είναι δύναμις του λαού αυτού· αυτός είναι και υπεράσπισις της σωτηρίας του κεχρισμένου αυτού» (Ψαλμός κη':8).

«ενδυναμούμενοι εν πάση δυνάμει κατά το κράτος της δόξης αυτού εις πάσαν υπομονήν και μακροθυμίαν» (Κολοσσαείς, α':11).

Είναι γεγονός ότι ζούμε σε δύσκολους καιρούς όπου παρ' όλες τις ευκολίες και τα μέσα που προσφέρει η μεγάλη ανάπτυξη της τεχνολογίας, τα προβλήματα στη ζωή των ανθρώπων είτε αυτά είναι οικογενειακά ή κοινωνικά ή επαγγελματικά ή περιβαλλοντικά ή σωματικής και ψυχικής υγείας, σύμφωνα με τα καθημερινά δελτία τύπου και τις στατιστικές βαίνουν αυξανόμενα. Αυτά τα προβλήματα επηρεάζουν και τα παιδιά του Θεού. Όταν ένας άνθρωπος, που δεν πιστεύει στο Θεό, αντιμετωπίζει τέτοια προβλήματα στη ζωή του, αυτό που κάνει για τη λύση τους είναι να στηριχθεί αποκλειστικά στις δυνάμεις του, στα χρήματά του και στη βοήθεια άλλων ανθρώπων. Ο λαός του Θεού και πιο συγκεκριμένα οι άνθρωποι που έχουν γνωρίσει τον Ιησού Χριστό σαν προσωπικό τους Σωτήρα, έχουν εμπειρίες με τις ενέργειες του Πατέρα Θεού, γι' αυτό το πρώτο που κάνουν για τη λύση των προβλημάτων τους είναι να προσευχηθούν με πίστη σ' Αυτόν, διότι γνωρίζουν ότι ο Θεός· σαν καλός Πατέρας ακούει την προσευχή και είναι ο μόνος που δίνει σωστή λύση και ειρήνη στην κάθε ψυχή που Τον εκζητάει.

Βέβαια ο κάθε πιστός έχει τη δική του δοκιμασία, η οποία ποικίλει από χριστιανό σε χριστιανό ανάλογα με τη πνευματική του ηλικία και αφιέρωση. Το σίγουρο είναι ότι η δοκιμασία δεν είναι πιο δυνατή από την δύναμη του Θεού, αλλά υπάρχουν περιπτώσεις που ο Θεός σε κάποιες δοκιμασίες δίνει σχετικά άμεσα λύση και σε κάποιες άλλες επιτρέπει παράταση της δοκιμασίας για μεγάλο χρονικό διάστημα. Σε κάθε περίπτωση ο αναγεννημένος λαός του Θεού καλείται να στηρίζεται πρώτα και πάνω από όλους και όλα στον Πατέρα Θεό και να προσεύχεται σ' Αυτόν με· πίστη και ελπίδα ότι θα δώσει απάντηση στο αίτημα που υποβάλλει.

Για παράδειγμα αναφέρουμε μια μεγάλη δοκιμασία που ήρθε στην πρώτη αποστολική εκκλησία του Κυρίου Ιησού, κατά την οποία ο Ηρώδης αφού φόνευσε με μάχαιρα τον Ιάκωβο, φυλάκισε τον Πέτρο με σκοπό να θανατώσει και αυτόν μετά την εορτή του Πάσχα που μεσολαβούσε. Ενώ ο Πέτρος ήταν στη φυλακή· φυλασσόμενος· από 16

στρατιώτες, η εκκλησία του Κυρίου προσευχόταν ακατάπαυστα ώς στε ο Θεός να τον ελευθερώσει. Ο Θεός άκουσε την προσευχή του λαού Του και ελευθέρωσε τον Πέτρο, στέλνοντας έναν άγγελό Του. Ο Πέτρος στη συνέχεια παρουσιάστηκε στους αδελφούς και τους είπε πως ο Κύριος τον ελευθέρωσε από την φυλακή (Πράξεις,ιβ΄:1-17).

Βλέπουμε ότι σ' αυτή τη δοκιμασία ότι ο Θεός επέτρεψε να πεθάνει ο απόστολος Ιάκωβος, αλλά τον απόστολο Πέτρο τον ελευθέρωσε. Γενικά δεν ξέρουμε γιατί ενέργησε έτσι ο Θεός, ούτε γιατί και σήμερα μπορεί να επιτρέψει τον πρόωρο θάνατο κάποιου παιδιού Του. Το βέβαιο και παρήγορο είναι ότι το παιδί Του θα πάει στην αγκαλιά Του. Όμως το ότι ο Θεός πήρε τον Ιάκωβο, δεν έκανε την εκκλησία να σταματήσει να προσεύχεται, αλλά συνέχισε να αγωνίζεται μέχρι ο Κύριος να απαντήσει και δικαίωθηκε στον αγώνα που έκανε για τη διεκδίκηση της απελευθέρωσης του Πέτρου.

Όπως ο Πέτρος ήταν αλυσοδεμένος από τον Ηρώδη λόγω της πίστης του, έτσι και σήμερα κάποια αγαπημένα πρόσωπα είναι αλυσοδεμένα, λόγω της αμαρτίας τους, από τον εχθρό της ψυχής και δεν μπορούν να ελευθερωθούν από μόνα τους. Γι' αυτό το παιδί του Θεού πρέπει να προσεύχεται με πίστη στον ζώντα Θεό να ελευθερώσει και να προσθέσει αυτά τα πρόσωπα στην εκκλησία Του. Όπως η εκκλησία δικαίωθηκε στον αγώνα των προσευχών που έκανε για τον Πέτρο, το ίδιο θα συμβεί και σε μας αν μένουμε στο θέλημά Του και ζητάμε σύμφωνα με αυτό. Από μόνοι μας είμαστε ανίσχυροι να λύσουμε το πρόβλημα, όμως εφόσον στηρίζομαστε στη δύναμη του Θεού, τότε με πάσα βεβαιότητα Αυτός θα δώσει τη σωστή λύση, επειδή όποιος πιστεύει σε Εκείνον δεν θα ντροπιαστεί (Ρωμαίους, ι': 11).

Βέβαια υπάρχουν περιπτώσεις που τα προβλήματα στη ζωή του χριστιανού, είναι αποτέλεσμα της αμαρτίας που υπάρχει στη ζωή του. Διαβάζουμε σχετικά: «Ας δοκιμάζη δε εαυτόν ο άνθρωπος, και ούτως ας τρώγει εκ του άρτου και ας πίνει εκ του ποτηρίου. Διότι ο τρώγων και πίνων αναξίως, τρώγει και πίνει κατάκρισιν εις εαυτόν, μη διακρίνων το σώμα του Κυρίου. Δια τούτο υπάρχουσι μεταξύ σας πολλοί ασθενείς και άρρωστοι, και αποθνήσκουσιν ικανοί. Διότι εάν διεκρίνομεν εαυτούς, δεν ηθέλομεν κρίνεσθαι. Αλλ' όταν κρινόμεθα, παιδεύομεθα υπό του Κυρίου, δια να μη κατακριθώμεν μετά του κόσμου»

(Α' Κορινθίους, ια':28-32). Δηλαδή αν παίρνουμε μέρος ανάξια, στη Θεία Κοινωνία του σώματος και αίματος του Κυρίου Ιησού, που γίνεται κάθε Κυριακή, τότε θα λάβουμε κατάκριση από τον Θεό. Γι' αυτό είναι σημαντικό πριν λάβουμε μέρος,

να διακρίνουμε αν δεχόμαστε κάποια αμαρτία να παραμένει στη ζωή μας, όπως ένα σαρκικό πάθος ή να μη συγχωρούμε κάποιον για κάτι που μας έκανε. Αν ενώ έχουμε τέτοια αμαρτία λαβαίνουμε σώ μα και αίμα Κυρίου, τότε ο Θεός ενεργεί με παιδεία προκειμένου να μετανοήσουμε. Μια τέτοια παιδεία είναι μπορεί να είναι μια ασθένεια που επιτρέπει ο Κύριος προκειμένου να επανέλθουμε στο θέλημά Του. Όμως το ότι ο Θεός επιτρέπει αυτή την ασθένεια, αυτό δεν είναι για να μας εκδικηθεί αλλά επειδή μας αγαπά, διεκδικεί τη ψυχή μας για τον ουρανό, ώ στε να μετανοήσουμε και να ζήσουμε αιώ νια μαζί Του. Μόνο προσοχή να μη κάνουμε τι ίδιο λάθος που έκαναν οι φίλοι του Ιώ β και οι μαθητές του Κυρίου, ώ στε να εκλαμβάνουμε κάθε ασθένεια σαν αποτέλεσμα αμαρτίας. Γι' αυτό ας εξετάζουμε τον εαυτό μας και όχι τους άλλους και αν καταλάβουμε ότι είμαστε σε αμαρτία να μετανοήσουμε και να ζητήσουμε τη δύναμη που χορηγεί ο Πατέρας Θεός, δια του Αγίου Πνεύματος, ώ στε να την αφήσουμε και να λαβαίνουμε μέρος στη Θεία Κοινωνία προς ευλογία.

Ο λόγος του Θεού μας πληροφορεί: 'ότι πάντα συνεργούσι προς το αγαθόν εις τους αγαπώ ντας τον Θεόν' (Ρωμαίους, η' :28). Συνεπώ ς ακόμα και αν τα πράγματα δεν φαίνεται να πάνε καλά, ξέρουμε ότι μέσω αυτώ ν ο Κύριος εργάζεται το αγαθό για μας, γιατί Εκείνος είναι αγαθός. Οποιαδήποτε μεγάλη και χρόνια δοκιμασία επιτρέπει να μας συμβαίνει, δεν σημαίνει ότι ο μας ξέχασε ή έχασε την δύναμή Του, αλλά ότι εργάζεται με τρόπο που δεν καταλαβαίνουμε την ώ ρα της δοκιμασίας, για να φέρει τελικά αγαθό αποτέλεσμα, σύμφωνα με το αιώ νιο συμφέρον της ψυχής μας.

Συνοψίζοντας λέμε ότι Κύριος είναι η δύναμη του λαού Του, γιατί μόνο αυτός έχει τη σοφία και τη δύναμη να δώ σει λύση σε κάθε δύσκολο πρόβλημα των παιδιώ ν Του. Να παραμείνουμε στον αγώ να τον καλό και ας φαίνεται ότι δεν παίρνουμε τα αιτήματά μας, διότι μένοντας θα λάβουμε περισσότερα από αυτά που νομίζουμε ότι θα λάβουμε. Μη νομίζουμε ότι ο Θεός μας εγκατέλειψε όταν βλέπουμε ότι οι δυσκολίες συνεχίζονται, αλλά να προσμένουμε την απάντησή Του, μένοντας στην πίστη και διεκδικώ ντας τα αιτήματά μας με τις προσευχές μας. Γι' αυτό να μη αποβάλλουμε την παρρησία μας που έχει μεγάλη μισθαποδοσία και να έχουμε υπόψη: 'ότι ο αιώ νιος Θεός, ο Κύριος, ο Ποιητής των άκρων της γης, δεν ατονεί και δεν αποκάμνει; δεν εξιχνιάζεται η φρόνησις αυτού. Δίδει ισχύν εις τους ηττημένους και αυξάνει την δύναμιν εις τους αδυνάτους. Και οι νέοι θέλουσιν ατονήσει και αποκάμει, και οι εκλεκτοί νέοι θέλουσιν αδυνατήσει

παντάπασιν• αλλ' οι
προσμένοντες τον Κύριον θέλουσιν ανανεώ σει την δύναμιν αυτώ ν
• θέλουσιν αναβή με πτέρυγας ως αετοί• θέλουσι τρέξει και δεν
θέλουσιν αποκάμει• θέλουσι περιπατήσει και δεν θέλουσιν ατονήσει'
(Ησαΐας,μ':28-31). Αμήν!